

Nieuwsbrief 15.

Een terugblik op 2008: 1 JAAR PORTUGAL!

Het is alweer ruim een jaar geleden dat wij ons kamp hebben opgeslagen in de Beiras in Portugal. We hebben ons zeker niet verveeld het afgelopen jaar.

Een korte samenvatting:

Begin van het jaar zijn we enthousiast en vol overgave begonnen om ons plan op Quinta do Tapadinho te realiseren. Het werd een jaar met veel tegenstellingen; diepe dalen, maar ook hoge bergen.

het nieuwe logo

Als we ons nu afvragen wat er van alle plannen is terecht gekomen; is het plan nog hetzelfde, spreek je al Portugees, ben je al geïntegreerd? Eigenlijk moeten we op alle vragen nee beantwoorden. Natuurlijk spreken we al wat Portugees, maar nog lang niet goed genoeg om een gesprek te voeren. Dat maakt het contact met de burens dan ook wat lastiger, het blijft bij goedendag en een babbeltje. Portugezen zijn heel aardig en behulpzaam, maar blijven toch op afstand.

Is het dan nog wel leuk?

Ja zeker, we voelen ons hier thuis en hebben afgelopen jaar veel gedaan om de quinta voor ons aantrekkelijk te maken, deze krijgt nu steeds meer vorm. Daar zijn we nog lang niet mee klaar, want als je alles laat doen, kost het veel geld en als je het zelf doet kost het je gewoon veel tijd.

Omdat we nog geen huis hebben, wonen we nog steeds in de caravan. Dit is eigenlijk geen probleem, we zijn toch veel buiten bezig. De caravan is voor ons ruim en comfortabel genoeg om in te wonen. We hebben een douchehok gebouwd en kunnen iedere dag een lekker warme douche nemen.

Ondanks de tegenslagen hebben we toch al veel gerealiseerd en zo langzamerhand weten we ook hoe het hier allemaal werkt, heel langzaam.

Nooit gedacht dat er in dit deel van Portugal zoveel Nederlanders woonden, over andere nationaliteiten maar niet te spreken. In de loop van het jaar hebben we al leuke contacten opgebouwd.

Hoe gaat het nu verder?

Uiteraard wachten tot de gemeente toestemming geeft om ons huis te bouwen en een aannemer vinden die het casco voor een redelijke prijs wil bouwen. De rest doen we zelf.

ontwerp huis

Het oorspronkelijk plan om yurts te plaatsen blijft aantrekkelijk, maar vraagt een behoorlijke investering. Het geld hiervoor hebben we niet, omdat we ons huis in Nederland niet verkocht krijgen.

Een kleinschalige camping voor campers en caravans is een alternatief en we zijn het land daarvoor aan het inrichten. Een bush-camp is het laatste idee. Daarnaast willen we stukken grond verpachten, waar de pachter een chalet op kan plaatsen. Dit plan moet nog verder uitgewerkt worden.

Omdat het allemaal veel langer duurt dan gedacht en er toch brood op de plank moet komen gaat Lydy een massage praktijk beginnen. De ruimte is al gevonden, midden in het centrum van Oliveira de Hospital. Op deze manier hopen we een inkomen te creëren en ondertussen onze plannen waar te maken. Voor Lydy is het heel spannend, maar ze heeft er zin in. De naam van de praktijk is Beiraly.

Na deze overpeinzing nog even de laatste nieuwtjes sinds nieuwsbrief 14.

Voor de mensen die onze nieuwsbrief voor de eerste maal ontvangen, alle voorgaande nieuwsbrieven staan op onze site: www.turismorural.nl

Hiermee is het laatste nieuwtje verkapt, zaterdag 3 januari is onze website gelanceerd. Als dat geen goed begin is van 2009? De site is nog niet geheel compleet, maar daar wordt aan gewerkt. De basis is gelegd en het is de bedoeling dat de site zich, net als onze plannen, verder gaat ontwikkelen.

Eind september zijn we begonnen om de balken voor de veranda van ons huis schoon te maken en te bewerken tegen beestjes. Gezaagde bomen te ontbasten en borstelen voor het frame van het houthok en de rest van het hout zagen en klieven voor openhaard hout.

Carlos is een paar zaterdagen geweest om een het mimosa bos (rood omcirkeld) te kappen en daarna kwam hij gewoon niet meer opdagen, maar dat gebeurt hier vaker. Nu kappen we het zelf, want de verkoop van openhaard loopt goed.

Natuurlijk laten we een paar mooie mimosa bomen staan. Zodat we in februari weer kunnen genieten van de prachtige gele bloesem.

Van de opbrengst van de houtverkoop hebben we een reboque (aanhangwagen) gekocht, deze is toch wel erg handig met al dat gesjouw met hout.

Ondertussen is de oogst van de pijnappels begonnen. Deze moeten “geplukt” worden, ze mogen niet zelf vallen, want dan zijn ze rijp. Paulo klimt in de boom en heeft een lange stok met aan het einde een haak eraan bij zich en zo trekt hij de appels los. Wel uit de buurt blijven als hij aan het oogsten is, want het is een heel geweld als de “appeltjes vallen”.

Paulo klimt helemaal tot de top, zeker wel 10 m. hoog.

Terwijl Paulo in de Manso's krom kwam de PT de gevraagde telefoonaansluiting in orde maken. We hadden toen twee mannen op hoog niveau aan het werk, in de boom en in de paal.

Wel een luxe hoor, telefoon en snel internet. En met voipbuster is ook nog eens lekker goedkoop bellen.

Tussen al deze werkzaamheden en gebeurtenissen door zijn we de maand november uit de running geweest. We dachten dat we griep hadden, maar na meerdere bezoeken aan de dokter bleek het kinkhoest te zijn. Daar zijn we goed ziek van geweest, maar het ergste hebben we gelukkig gehad. Al duren de naweeën nog wel een paar maanden.

De feestdagen hebben we op een leuke manier doorgebracht.

2009 zal voor ons een spannend en druk jaar worden.

Dit was het weer, tot de volgende keer.